

gelse af alle sådanne områder vil i praksis kunne medføre en uhensigtsmæssig opdeling af ressourceområder og en forringelse af mulighederne for ressourceøkonomisk udnyttelse.

I betragtning af, at en meget betydelig del af den danske råstofindvinding fra søterritoriet er eller har være henlagt til de efter ændringsforslagets § 21, stk. 1, undtagne områder, findes det hensigtsmæssigt at lempe den meget strenge dispensationsbestemmelse i stk. 2, der svarer til lovforslagets § 20, stk. 5. Lempelsen foreslås gennemført ved at ændre »ganske særlige tilfælde« til »særlige tilfælde« og at give hjemmel til dispensation, når der ikke skønnes at indtræde »varige« forringelser af de pågældende områder.

Til nr. 5

Lovforslaget indeholder i § 3, stk. 6, en overgangsordning, der må have til formål at sikre eksisterende tilladelseshaveres rettigheder og mulighed for at fortsætte deres erhvervsudøvelse efter ændringslovens ikrafttræden den 1. januar 1997. Den foreslåede ordning går i store træk ud på, at alle eksisterende indvindingsområder, bortset fra de mange områder, der falder ind under begreberne EF-fuglebeskyttelsesområder, EF-habitatområder, Ramsarområder og 6-meter-områder, i løbet af 1996 underkastes miljøvurdering og herefter udlægges som særlige indvindingsområder efter lovens § 20, jf. § 22.

Denne overgangsordning må nødvendigvis skabe stor usikkerhed i indvindingbranchen, fordi det i det hele er overladt til administrationen at afgøre, hvor stor en del af de aktuelt kendte og anvendte ressourceområder der vil være til rådighed for indvinding om ganske få måneder. Der er også med denne overgangsordning skabt betydelig usikkerhed om, hvorvidt lovforslaget er i fuldstændig overensstemmelse med grundlovens § 73, idet man først efter områdeudlæggelsen i medfør af lovforslagets § 22 kan tage stilling til, om lovforslaget krænker ejendomsretten ved i realiteten at gennemføre en øjeblikkelig tilbagekaldelse eller ophævelse af tilladelser, der ifølge gældende lov kun kan tilbagekaldes med 10 års varsel. Det ville kunne være tilfældet, hvis den foresatte områdeudlæggelse medfører væsentlige indskrænkninger i retten til råstofindvinding

fra de kendte og anvendte indvindingsområder.

Det foreslås derfor, at § 22 ændres, således at lovgivningsmagten har fuld indsigt i lovforslagets konsekvenser. Det er muligt, fordi forhandlingerne mellem administrationen og erhvervet allerede er så vidt fremskredne, at man under lovforslagets videre behandling må kunne forvente, at miljø- og energiministeren er i stand til at udarbejde et bilag til loven, der klart afgrænser de områder, som alle eksisterende tilladelseshavere efter den gældende råstoflovs § 19 fremtidigt kollektivt skal have adgang til i medfør af lovforslagets § 22.

Det således afgrænsede område vil fremtidigt udgøre et særligt, kollektivt indvindingsområde, og i lovteknisk henseende bør bestemmelsen, der fastlægger området, derfor ikke fremtræde som en overgangsbestemmelse. Disse hensyn er søgt fremmet gennem den foreslåede nye affattelse af stk. 1 og 2.

Stk. 3 indeholder den hjemmel til ved bekendtgørelse at udlægge indvindingsområder, som er hovedindholdet af lovforslagets § 22. Hjemmelen er efter ændringsforslaget knyttet til det indvindingsområde, som udlægges i medfør af § 22, stk. 1. Det er bestemmelsens formål at sikre, at råstofindvindingen på det danske søterritorium fortsat kan gennemføres på den for branchens virksomheder og aftagere mest hensigtsmæssige måde under varetagelse af de fornødne miljømæssige hensyn. Dette mål vil for eksempel ikke kunne opfyldes, hvis den nye tilladelsesordning med tiden bliver administreret på en sådan måde, at nye ressourceområder gøres til genstand for eneretsbevillinger, eller at der kun udstedes tilladelser til nye indvindingsområder til enkelte af branchens virksomheder, jf. herved også bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 20, stk. 4. Det vil derfor også være mere hensigtsmæssigt at anvende den i stk. 3 foreslåede hjemmel til at udvide det i stk. 1 definerede område efter endt efterforskning i henhold til § 20, stk. 4, end at meddele den enkelte tilladelseshaver fortrinsret til indvindingstilladelse.

Til nr. 7 og 8

Formålet med lovforslagets § 24, stk. 4, synes uklart. Bestemmelsen forekommer at kunne anvendes til en administrativ foregribelse af en omlægning af tilladelsessystemet, som kun